

Arrest

nr. 313 891 van 3 oktober 2024
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. DETHEUX
Amazonestraat 37
1060 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 22 juli 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 31 mei 2024 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis) en tot weigering van de aanvraag tot hernieuwing van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 25 juli 2024 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 augustus 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. DECLERCQ, die loco advocaat A. DETHEUX verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat O. SOZEN, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker komt op 21 oktober 2017 naar België met een visum om te studeren. Verzoeker volgt van het academiejaar 2017-2018 tot en met 2022-2023 een bacheloropleiding 'Bachelier en techniques graphiques' aan de onderwijsinstelling Haute école de Hainaut. Hij is er na zijn zesde jaar studie niet in geslaagd om een bachelordiploma te behalen ondanks het feit dat in de instructies van 15 maart 2023 zijn A-kaart uitzonderlijk verlengd werd door de Dienst Vreemdelingenzaken en hem de kans werd geboden om een einddiploma te behalen in het academiejaar 2022-2023.

Verzoekers A-kaart was geldig tot 31 oktober 2023.

Op 27 februari 2024 (betekend op 15 maart 2024) werd door de Dienst Vreemdelingenzaken een brief verstuurd waarbij verzoeker overeenkomstig artikel 62 van de Vreemdelingenwet de kans werd geboden te

worden gehoord met het oog op het nemen van een eventuele beslissing tot hernieuwing van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student.

Op 31 mei 2024 stelt de gemachtigde een einde aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student of een aanvraag tot vernieuwing van dergelijke machtiging, ingediend overeenkomstig artikel 61/1/2 van de Vreemdelingenwet omdat verzoeker zijn studies verlengt op overdreven wijze (eerste bestreden beslissing).

Op dezelfde dag geeft de gemachtigde een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis) (tweede bestreden beslissing).

De beslissing tot weigering van de aanvraag tot hernieuwing van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student:

“Art. 61/1/4, §2 van de wet van 15.12.1980 : De Minister of zijn gemachtigde kan een einde stellen aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student of een aanvraag tot vernieuwing van dergelijke machtiging, ingediend overeenkomstig artikel 61/1/2, weigeren in de volgende gevallen:

5° de student verlengt zijn studies op overdreven wijze.

Hierbij wordt meer bepaald verwezen naar artikel 104, §1 van het KB van 08.10.1981:

De Minister of zijn gemachtigde kan op grond van artikel 61/1/4, § 2, eerste lid, 6° van de wet een einde stellen aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student of een aanvraag tot vernieuwing van dergelijke machtiging, ingediend overeenkomstig artikel 61/1/2 van de wet, weigeren indien de student, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt, met name wanneer:

5° hem een machtiging tot verblijf werd toegekend om een bacheloropleiding van 180 of 240 studiepunten te volgen en hij deed ze met niet vrucht beëindigde na respectievelijk 5 of 6 jaar van zijn studie;

Overwegend dat betrokkenen op 21.10.2017 naar België kwam in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een visum afgeleverd in het kader van zijn studies.

Overwegend dat betrokkenen vanaf het academiejaar 2017-2018 tot en met 2022-2023 een bacheloropleiding “Bachelier en techniques graphiques” gevolgd heeft aan de onderwijsinstellingen Haute école du Hainaut en er na zijn zesde jaar studie niet in slaagde om een bachelordiploma te behalen ondanks dat in onze instructies van 15.03.2023 betrokkenen zijn A-kaart uitzonderlijk verlengd werd door de Dienst Vreemdelingenzaken en hem de kans werd geboden om een einddiploma te behalen in het academiejaar 2022-2023.

Bijgevolg komt hij niet langer in aanmerking voor een verdere verlenging van het tijdelijk verblijf in toepassing van artikel 58 van de wet van 15.12.1980.”

Het bevel om het grondgebied te verlaten:

“Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel 7, eerste lid, 13° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging of de verwijdering van vreemdelingen en op basis van de volgende feiten:

Artikel 7 : “Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde of, in de in 1°, 2°, 5°, 9°, 11° of 12) bedoelde gevallen, moet de minister of zijn gemachtigde een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen : (...)

13° wanneer de vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een beslissing die tot gevolg heeft dat hem het verblijf geweigerd wordt of dat er een einde wordt gemaakt aan zijn verblijf”.

Op de datum van 31.05.2024 wordt in toepassing van artikel 61/1/4 van de wet van 15.12.1980 besloten om een einde te stellen aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student of een aanvraag tot vernieuwing van dergelijke machtiging, ingediend overeenkomstig artikel 61/1/2 te weigeren.

Bij deze beslissing werd rekening gehouden met eventuele elementen in overeenstemming met artikel 74/13 van de wet van 15.12.1980. Zo blijkt de duur van het verblijf in België niet van die aard om de banden met het land van herkomst te kunnen verliezen. Betrokken kwam op 21.10.2017 en naar België met een visum om hier te studeren. De machtiging tot verblijf was steeds beperkt tot de duur van de studies en tijdelijk van aard.

Het administratief dossier blijkt evenmin dat de gezondheidstoestand een mogelijke belemmering kan vormen om een gevolg te geven aan deze beslissing of dat er sprake is van een gezins- en familieleven In de zin van artikel 8 EVRM.

Er werden hier relevante elementen aangevoerd die het nemen van de beslissing zou kunnen verhinderen of beïnvloeden naar aanleiding van de brief verstuurd door de Dienst vreemdelingen zaken op 27.02.2024 (betekend op 15.03.2024), waarbij betrokkenen overeenkomstig artikel 62 van de wet van 15.12.1980 de kans werd geboden te worden gehoord met het oog op het nemen van deze beslissingen.

Bijgevolg is het redelijk tussen stellen dat de betrokkenen zonder problemen moeten in staat zijn gevolg te geven aan onderhavig bevel om het gebied te verlaten.”

2. Over de ontvankelijkheid

Met betrekking tot de eerste bestreden beslissing verklaart de advocaat van verzoeker ter terechtzitting dat hij zijn laatste kredieten heeft behaald en dat zijn studies zijn afgerond. Ter terechtzitting wordt hiervan het bewijs bijgebracht.

Ondanks de weigering van de aanvraag tot hernieuwing van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student van 31 mei 2024 heeft verzoeker zijn studies zijn afgerond. De eventuele vernietiging van de eerste bestreden beslissing levert verzoeker dus geen voordeel.

De advocaat van verzoeker stelt dat hij geen belang meer heeft bij het beroep tegen de eerste bestreden beslissing. De advocaat van de verwerende partij gedraagt zich naar de wijsheid van de Raad.

Het beroep is tegen de eerste bestreden beslissing derhalve onontvankelijk.

3. Onderzoek van het beroep

Verzoeker voert tegen het bevel om het grondgebied te verlaten aan dat verweerder verzoeker belet in België een privéleven te leiden, en dus inbreuk op zijn recht op eerbiediging van het privéleven in de zin van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden maakt: *“Het begrip privéleven verwijst naar een sfeer waarbinnen eenieder vrijelijk kan streven naar de ontwikkeling van zijn persoonlijkheid en zijn zelfontplooiing. In het arrest Niemietz tegen Duitsland (16.12.1992) verklaarde het Hof: Het zou evenwel te restrictief zijn, deze te beperken tot een ‘intieme kring’ waarbinnen eenieder zijn persoonlijk leven naar eigen goeddunken kan leiden, en de wereld buiten deze kring volledig uit te sluiten. De eerbiediging van het privéleven moet ook, tot op zekere hoogte, het recht van het individu omvatten om betrekkingen met zijn medemensen aan te gaan en te ontwikkelen. In hetzelfde arrest erkent het Hof dat de persoonlijke levenssfeer ook de mogelijkheid omvat om daadwerkelijk een sociaal leven te leiden, dat wil zeggen in staat te zijn betrekkingen aan te gaan met anderen met wie men culturele en taalkundige verwantschap heeft.” (...)*

“In casu is het opmerkelijk dat het privéleven van verzoeker in België, en boven geciteerde artikel 8 nooit vermeld zijn in de eerste bestreden beslissing. Dit vormt zeker een schending van de motiveringsplicht (...), maar vormt ook een schending van boven geciteerde artikel 8. Het enig feit dat verzoeker sinds meer dan zeven jaren legaal in België verblijft, dat hij studeerde tijdens die hele periode, is genoeg om te kunnen concluderen dat een privéleven in België bestaat. Ook is het opmerkelijk dat verzoeker nu ook een relatie heeft met een Belgische onderdaan.”

Wat betreft de schending van artikel 8 EVRM.

Opdat een relatie tussen meerderjarigen, zoals tussen verzoeker en zijn vrienden die in België verblijven onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM kan vallen, zijn er bijkomende elementen van afhankelijkheid vereist die anders zijn dan de gewone affectieve en emotionele banden (EHRM 15 oktober 2003, nr. 52206/99, Mokrani v. Frankrijk, §33).

Het komt aan verzoeker toe om concreet aannemelijk te maken dat er sprake is van een bijzondere band van afhankelijkheid. Verzoeker staft niet met concrete elementen dat er een band van afhankelijkheid is. Er is dus geen sprake van een beschermenswaardig gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM. Om een schending van zijn privéleven aannemelijk te maken, komt het verzoeker toe om concreet aan te tonen dat hij bepaalde sociale bindingen heeft opgebouwd met de gemeenschap waarin hij verblijft die dermate intens zijn dat zij deel uitmaken van zijn sociale identiteit zodat deze onder de notie ‘privéleven’ uit artikel 8 van het EVRM zouden kunnen vallen (EHRM 23 juni 2008, Maslov t. Oostenrijk, § 63), zodat deze niet als ‘gewone’ sociale relaties kunnen worden gekwalificeerd. Met zijn summier betoog toont verzoeker niet aan dat er sprake is van dergelijke intense banden. Zijn zogenaamde relatie met een Belgische onderdaan is een loutere bewering. Hij maakt geen schending van zijn privéleven aannemelijk.

Aangezien geen beschermenswaardig gezinsleven werd aangetoond, kan er evenmin sprake zijn van een disproportionele inbreuk op dit gezinsleven. Bovendien gaat het om een eerste toelating en niet over de weigering van een voortgezet verblijf, waardoor in geen geval een toetsing vereist is aan de criteria uit artikel 8, tweede lid van het EVRM. De afweging tussen enerzijds de belangen van de staat en anderzijds de belangen van de verzoeker in het licht van diens recht op familie- en gezinsleven is immers slechts vereist indien er sprake is van een beschermenswaardig gezinsleven (cf. RvS 5 juni 2013, nr. 223.744), quod non in casu.

Een schending van artikel 8 EVRM is niet aangetoond.

Het middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de tweede bestreden beslissing kan leiden aangevoerd en het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk wat betreft de eerste bestreden beslissing. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie oktober tweeduizend vierentwintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC